

Mikołaj Sęp Szarzyński

SONETY

SONET II

Na one słowa Jopowe: Homo natus de muliere,
brevis vivens tempore etc.

Z wstydem poczęty człowiek, urodzony
Z boleścią, krótko tu na świecie żywie,
I to odmiennie, nędznie, bojaźliwie,
Ginie, od Słońca jak cień opuszczony.

I od takiego (Boże nieskończony,
W sobie chwalebnie i w sobie szczęśliwie
Sam przez się żyjąc) żądasz jakmiarz chciwie
Być miłowany i chcesz być chwalony!

Dziwne są twego miłosierdzia sprawy;
Tym się Cherubim (przepaść zrozumności)
Dziwi zdumiały i stąd pała prawy
Płomień, Serafim, w szczęśliwej miłości,

O, Święty Panie, daj, niech i my mamy
To, co mieć każesz, i tobie oddamy!